Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya
Delegació de Girona

Bloc 77

Informació de la Delegació de Girona del COPC

PUBLICACIÓ DIGITAL
2N TRIMESTRE 2014

continguts

- **EDITORIAL** 3
- **ENTREVISTA** 4
- **ARTICLE** 8
- **L'OBRADOR D'EN FREUD** 16

continguts

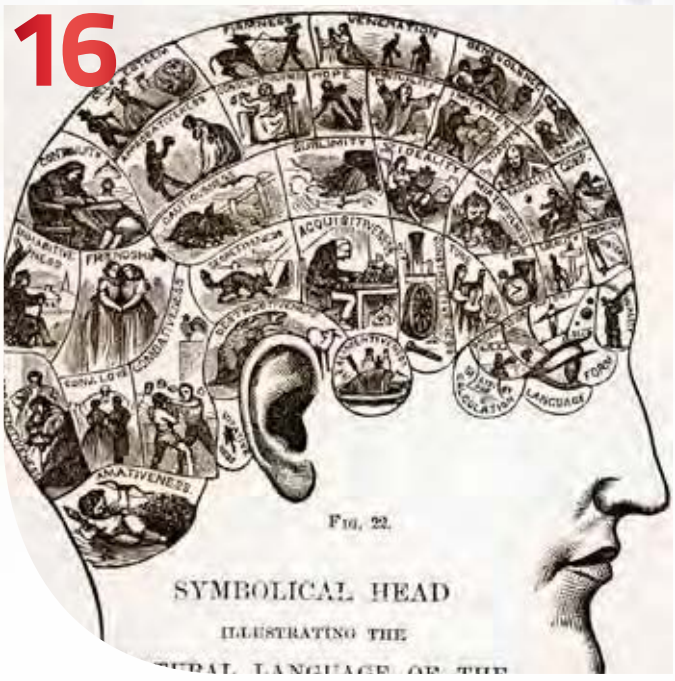

03 Editorial
04 Entrevista Anna Puig
07 GT
08 Article: La Comunicació escrita del 2.0
12 Actualitat

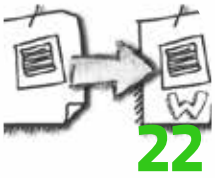

De la Frenologia de Mariano Cubí 16
Reconeixent l'escriptura 22
Llibres & test 24
Serveis 25

ed editorial

JUNTA RECTORA, GIRONA DEL COPC

Tal i com us vam explicar a l'editorial del Bloc anterior, després d'un període de negociació, s'ha arribat a un acord consensuat entre les Delegacions Territorials i la Junta de Govern. Aquest acord resol la discrepància entre les dues postures anteriors, cal destacar que s'ha aconseguit el propòsit de mantenir les eleccions en cadascú dels territoris i incorporar la nova figura d'un/a vicedegà/gana amb veu i vot. Aquest càrrec serà escollit entre els/les presidents/es dels territoris. Considerem que és un avenç en el camí de la representativitat territorial dins la Junta de Govern, ja que d'aquesta manera preservarem més la capacitat d'influir i vetllar per als nostres interessos en la presa de decisions. L'esborrany dels Estatuts del COPC el podeu trobar a la pàgina web on ha estat a disposició dels col·legiats per a presentar al·legacions i esmenes oportunes abans de la seva aprovació definitiva en assemblea general la Comissió redactora d'Estatuts

D'altra banda ja podeu consultar el nou Codi Deontològic aprovat per Junta General Extraordinària de col·legiats i col·legiades el passat 3 de febrer. Aquest Codi no es podrà aplicar a efectes jurídics fins que la Generalitat no doni la seva aprovació.

Finalment subratllar que el COPC ha posat en funcionament el punt SIM, Servei d'Informació a la Mediació. Aquest punt d'informació s'ha obert simultàniament a Barcelona, Tarragona i Girona. Consisteix en un servei d'informació gratuït donat per psicòlegs col·legiats especialitzats en mediació adreçat a la població en general i ofert en cadascuna de les seus corresponents.

Podeu trobar informació més extensa d'aquest servei a l'apartat actualitat

PUBLICACIÓ
Bloc

EDITORIAL
JUNTA RECTORA GIRONA COPC
Araceli Pérez
Neus Rosell
Núria Tió
Pilar Mateos
Francisco Molinero

ARTICLES
Anna Puig
Marisa Bravo
Miquel Bosch
Sergio Marcos

REDACCIÓ
Pilar Mateos
Pilar Subirós

FOTOGRAFIA
Delegació de Girona del COPC

INFORMACIÓ
Delegació de Girona del COPC
Tel: +34 972 222 710
Email: copc.gi@copc.cat
Fax: +34 972 414 360
Pl. Marquès de Camps, 17 4-2
17001 Girona

DIGITAL
www.copc.cat
www.copcgirona.cat

DISSENY, MAQUETACIÓ & PROGRAMACIÓ
Sergio Marcos

MEDI AMBIENT
COPC BLOC GIRONA és una publicació ecològica

COPYRIGHT
Tot el material aparegut en el Bloc té drets d'autor a menys que s'indiqui el contrari. El Bloc pren totes les precaucions per garantir que la informació és correcta en el moment de la impressió o digitalització, però l'editor no assumeix cap responsabilitat per l'exactitud de la informació continguda en el text o els anuncis. Les opinions expressades no són necessàriament recolzades per l'editor.

en entrevista

PILAR MATEOS I POCH
VOCAL DE LA JUNTA RECTORA DE LA DELEGACIÓ DE GIRONA DEL COPC

4a. Jornada de Professionals de Residències Geriàtriques

Anna Puig Aleman
psicòloga col. 6155 , doctora en psicologia, especialitzada en gerontologia, coordinadora del Grup de Treball de Psicogerontologia

1 Com es van iniciar aquestes jornades?

La 1a. Jornada va néixer com a una necessitat del sector. Recordem que l'any 2003 es va començar a implementar el Model d'Atenció a les Persones i, gradualment, els diferents professionals es van anar incorporant a les residències de gent gran de Catalunya. Des del Col·legi rebíem moltes trucades de psicòlegs que havien iniciat la seva tasca laboral en una residència. No tenien molt clares ni quines eren les seves funcions, ni les dels altres professionals, ja que en moltes ocasions es solapaven. Arrel d'aquestes demandes, des de la comissió de gerontologia, vam decidir organitzar una jornada amb tots els professionals implicats que ens ajudessin a delimitar i conèixer les funcions de cadascú.

2 Pensàveu en una continuïtat?

Inicialment esperàvem una participació al voltant de 200 professionals, però finalment l'acollida va ser de més de 400. Vam prioritzar l'interès despertat i vam decidir canviar d'espai perquè tothom pogués assistir-hi. Una gran majoria de professionals van trobar la jornada molt útil. D'alguna manera ens vam veure forçats a continuar... de fet, molts d'ells ens ho demanaven.

3 Quines temàtiques s'han tractat al llarg de les 3 edicions anteriors?

Sempre ens hem adaptat a les necessitats del moment a l'hora d'organitzar la jornada. A la 1a. jornada vam unificar els criteris d'actuació de cada professional i vam establir les pautes de treball. A la 2a. jornada vam tractar l'abordatge interdisciplinari, que en aquell moment era la màxima

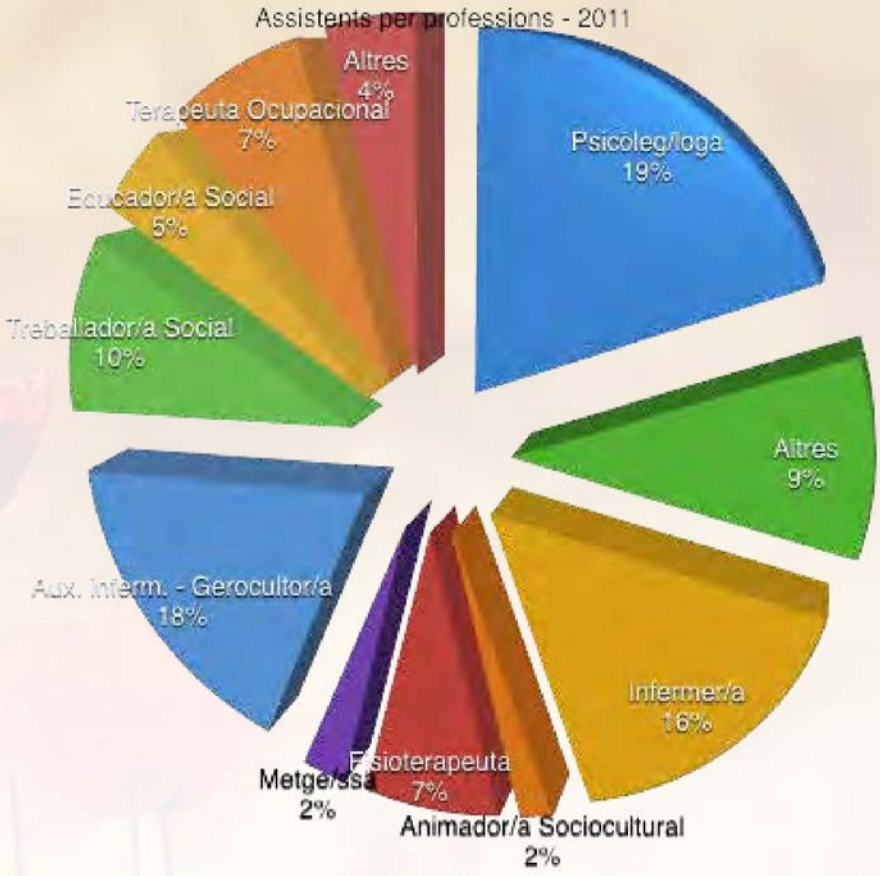

preocupació dels professionals. A la 3a. jornada, un cop tothom ja estava més ubicat, vam voler introduir noves aportacions amb la finalitat de millorar la qualitat de vida del residents i usuaris dels centres.

4 Quina és la participació de professionals a les Jornades?

Venen professionals de tot Catalunya. Majoritàriament de Girona i Barcelona, però també venen de Tarragona i de Lleida. Solen venir grups petits d'una mateixa residència. Recordant les dades de l'última jornada, la gran majoria eren psicòlegs, infermeres i auxiliars de geriatria. En menor proporció van assistir treballadors socials, directors de residències i fisioterapeutes. El grup més minoritari va ser el de terapeutes ocupacionals, educadors socials, animadors socio-culturals i metges. Però, estem satisfets perquè sempre hem tingut una representació de tots ells. De fet, a cada jornada intentem buscar temàtiques que siguin interessants per a tots els professionals del sector.

5 Quin suport teniu: institucional, empreses, Col·legi...?

Potser és la tasca més difícil. Intentem trobar subvencions de diferents institucions, tot i que ara, amb la crisi, cada cop és més difícil. Principalment per aquesta raó podem dir que hem tornat als orígens... en aquests moments difícils hem prioritzat la participació del professionals, per això em decidit ajustar el preu i ubicar-nos a la fàbrica Coma Cros de Salt (Girona), que té molta capacitat. Hem d'agrair a l'Ajuntament de Salt totes les facilitats que ens han donat. També al Departament de Benestar Social i Família ja que sempre fa una aportació.

6 Teniu alguna col·laboració externa per organitzar la Jornada?

L'organització sempre depèn de la nostra Delegació, tot i que la 1a. Jornada, el Grup de Psicogerontologia va ser l'únic organitzador. A partir de la 2a. vam voler integrar la resta de col·legis del sector. Des de llavors, un membre de cada Col·legi forma part del comitè científic. Almenys, treballem una sessió de la jornada conjuntament

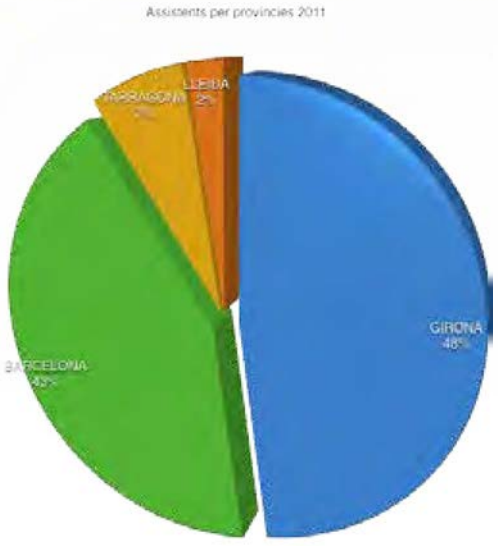

i triem les comunicacions que es presenten a la jornada. D'aquesta manera penso que aconseguim tenir una visió més àmplia.

7 La Jornada també inclou un Concurs de Manualitats, no?

El concurs de manualitats va sorgir a la 2a. Jornada. Va ser una aportació de la Pilar Subirós, secretaria del Col·legi, com una forma dinamitzadora per implicar als centres i a la gent gran. L'objectiu del concurs és que els residents també participin. Pels comentaris que hem sentit s'interessen molt en l'elaboració de les manualitats. N'hi ha que són magnífiques! Al Col·legi en tenim dues de decoració. A més a més els residents solen estar a l'expectativa per saber si finalment s'han endut el premi... Penso que és un al·licient per ells. El primer premi consisteix en un lot de psicoestimulació i la resta de participants, també se'ls reconeix amb un petit obsequi psicoestimulatiu.

8 Aquesta 4a. Jornada quins temes voleu treballar?

En aquesta ocasió volem incidir en els aspectes més humans per millorar l'atenció i qualitat de vida dels residents i usuaris dels nostres centres. Comptem amb l'Associació Kilalia que en oferiran un taller vivencial, presentarem dos estudis de Basale Stimulation®. Un s'està portant a terme a la residència de Gràcia (Barcelona), i un altre s'ha dut a terme a la residència Sant Martí d'Arenys de Munt (Barcelona). Parlarem de l'afectivitat i sexualitat a la vellesa, i de l'envelliment actiu. També tractarem dels canvis que s'estan produint en el Sistema Sanitari i del nou model biopsicosocial que vol instaurar l'Administració.

9 Quina és la situació actual que viuen els professionals del sector?

Degut a la situació econòmica actual, ICASS va pactar amb les patronals una rebaixa de les ràtios. De fet, a principis d'aquest any ha presentat un projecte d'ordre del Govern que flexibilitza els requisits de prestació de serveis d'alguns professionals que treballen a les residències concertades i col·laboradores. Els perfils professionals que es veuen afectats són: el psicòleg, el fisioterapeuta, el treballador social, el terapeuta ocupacional i l'educador social.

10 Quines implicacions comporta?

Per una banda ens situa a un nivells insuficients de dedicació horària dels professionals, la qual cosa repercutirà directament en la qualitat de vida dels nostres residents. I, per una altra, suposa un greuge comparatiu, ja que l'afectació només s'adreça als centres concertats i col·laboradors, i no als centres propis de l'ICASS.

11 Concretament com afecta als psicòlegs?

Els psicòlegs que treballen en una residència poden arribar a patir una disminució d'hores del 41'18% respecte el model anterior. És a dir, per els nivells de dependència amb grau II i III, passarien d'una dedicació per persona de 17 hores anuals a 10 hores.

12 Què s'està fent o què està fent el Col·legi?

El Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya ha creat una Taula Tècnica que inicialment va elaborar un Manifest que es va presentar a finals de l'any passat. Posteriorment es va fer una recollida de signatures en contra de la mesura. Conjuntament amb la resta de col·legis afectats, el Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya, el Col·legi de Fisioterapeutes de Catalunya i el Col·legi de Terapeutes Ocupacionals de Catalunya. A principis d'aquest any s'ha presentat un document d'al·legacions al projecte d'ordre del Govern per reduir les hores assistencials a les residències de gent gran. A més a més, s'ha sol·licitat una reunió amb el president de la Generalitat amb la intenció de col·laborar en la recerca d'un nou model d'atenció a les persones que sigui ètic i sostenible. Caldrà veure com es va desenvolupant tot. La conferència final de la jornada tractarà sobre aquest tema.

Esperem que aquesta 4a Jornada de Residències i Centres de Dia sigui un èxit!

Moltes gràcies, farem tot el possible per que així sigui.

Programa de la 4a. Jornada

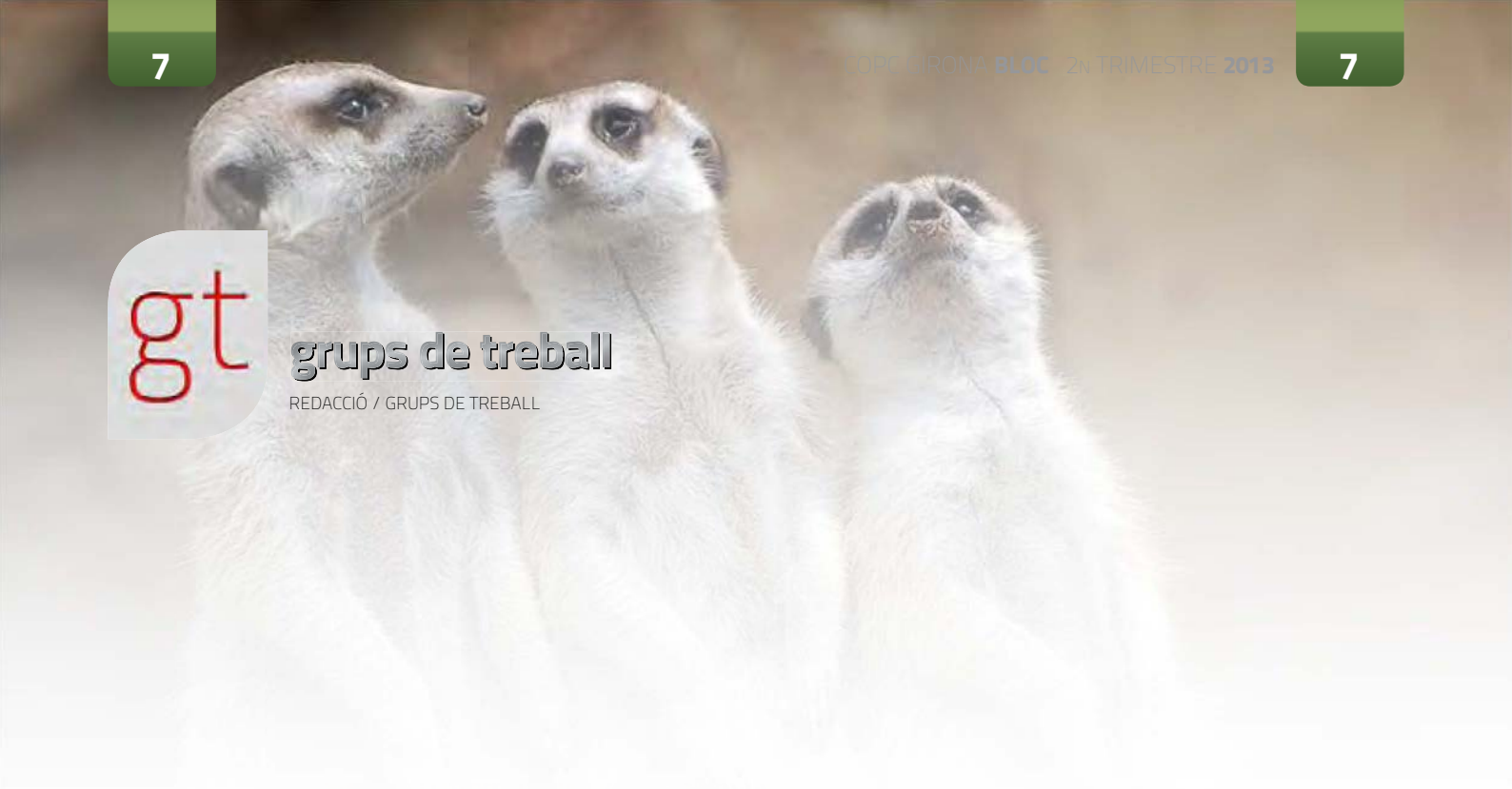

grups de treball

REDACCIÓ / GRUPS DE TREBALL

Nou Grup de Treball de Psicolgia Coaching Girona

Contacte: Helena Lázaro (coordinadora)

Activitats del GT Psicologia-coaching Girona:

· Reunions del GT mensuals

· Taller pràctic del GT bimensual

· Cada mes conferència sobre psicologia coaching retransmessa en directe des de la seu del COPC a Barcelona

· Cada mes sessió de supervisió de psicologia coaching pels membres de la Secció de Psicologia Coaching.

Per més informació podeu adreçar un mail a la següent adreça: **hlazaro@copc.cat**

ar article

MARISA BRAVO ALTIERI
PSICÒLOGA COL·LEGIADA 2260

la comunicació escrita del 2.0

els jocs psicològics

L'any 1976 la Flora Davis començava un dels seus llibres més coneguts La comunicación no verbal amb aquestes paraules –'Pertenezco a la clase de personas que no confía plenamente en el teléfono. No porque piense que el sistema telefónico se este desintegrando – a pesar que a menudo da esa impresión-, sinó porque por teléfono no puedo estar segura de lo que realmente quiere decir la otra persona. Si no puedo verla,

¿Cómo puedo adivinar sus sentimientos? Y si eso no lo sé, ¿qué importa muchas veces lo que diga?"-

Han passat 37 anys d'aquestes paraules des que jo vaig llegir el llibre. Tenia 23 anys i em va fascinar, va ser un d'aquells detalls que em va fer estimar la psicologia.

Actualment tenim altres reptes a més a més del telèfon, les noves tecnologies; l'ordinador, els mòbils d'última generació i altres mitjans ens obren tot un món de noves formes de comunicació.

I jo em pregunto... Realment sabem comunicar-nos? Realment ho fem ben fet? Realment quan eduquem en aquest entorn donem les directrius adients als nostres nens i joves per a què no es desvirtuï aquest mitjà ?

No ho sé .... Jo sóc de l'opinió que la comunicació necessita el suport no verbal, el cos, la mirada, el to de veu, el posat ... Tots aquests elements ens diuen molt. Hi ha experts que opinen que el 90 % de la comunicació és no verbal. Encara que els meus dubtes m'han portat a fer aquest article, és un tema que pot donar molt de si, però no faré cap estudi en profunditat i vull que sigui un article d'opinió i com a tal discutible. Només dues premisses importants, una és que la base de la meva opinió la sustentaré en estudis sobre les distorsions que pot tenir la comunicació segons el Dr. Eric Berne, concretament la teoria dels jocs psicològics, i l'altre és que intentaré que no li faltin aquelles connotacions literàries que sempre fan més agradable la lectura de qualsevol tema.

Per a mi la comunicació és el camí que les paraules troben per arribar al cor de les persones i és un procés global, només amb el llenguatge escrit crec és perd una part molt important del missatge. Des de fa uns anys s'han desenvolupat d'una forma sorprenent les xarxes socials i això ha fet que ens replantegem la forma que tenim d'interaccionar amb els altres. Si mirem al nostre voltant podem veure de quina forma s'ha incrementat el mercat tecnològic.

Per contextualitzar l'article, em limitaré a la comunicació que es produeix en els webs de contactes, o sigui de recerca de parella o de segones oportunitats.

El llenguatge és l'expressió viva de la cultura i aquesta afirmació diu molt sobre la persona que parla i com ho fa, però què passa quan aquesta comunicació només és escrita?

En la comunicació, el llenguatge i el pensament van íntimament lligats. Les persones intentem transmetre amb paraules el que pensem, però el procés de codificació pot ser molt complex i cada persona disposa d'un mapa mental propi que el fa ser d'aquella manera determinada.

I què és el que ens connecta amb els altres? El que diem o el que sentim ?

Penso que el llenguatge té com a finalitat ajudar-nos a entendre'ns millor, i si tenim una bona comprensió de nosaltres mateixos, podem entendre millor als altres. El llenguatge escrit és un element necessari per comprendre i el llenguatge corporal està més lligat a l'estat emocional. Per tant, crec que es necessiten i es complementen, fins al punt que paraules ben dites ens poden ajudar a endreçar els nostres pensaments i automàticament ens podem sentir millor i comunicar-nos amb més eficàcia amb els altres. I sempre amb l'ajuda del to de veu, els ulls i tot el nostre cos.

Comunicació al web de contactes

Aquest tipus de comunicació és totalment plana, només té la paraula escrita, llavors es pot produir una pèrdua d'informació en el procés:

Una cosa és el que vol dir l'emissor – una altra el que realment diu – una altra el que llegeix el receptor – una altra el que entén i una altra el que interpreta -.

El correu i el xat han substituït el telèfon com a canal principal de comunicació, amb la qual cosa és molt important trobar el to adient i les paraules precises. Crec que hi ha una tendència a fer servir un to massa col·loquial i a vegades mostres d'afecte excessives amb persones amb les quals no s'ha tingut un tracte directe. Pel fet que aquests webs de contactes són eines que ajuden a la persona a trobar un possible candidat per compartir uns possibles projectes comuns, sembla com si fos normal expressar-te amb paraules afectuoses i cordials.

Eric Berne a l'any 1964 va publicar el llibre Games People Play i en estudiar les regles de la comunicació va descobrir el que va anomenar jocs psicològics. Va tenir molt d'èxit, i sobretot per un motiu, la seva forma d'exposar-ho. Molt planament va explicar com ens podem comunicar amb l'altre i van sortir tota una sèrie de mecanismes inconscients que fan que la nostra comunicació amb l'altre sigui, en ocasions determinades, complicada i gens clara.

Penso que la comunicació escrita afavoreix que es puguin desenvolupar aquests tipus de jocs inconscients entre les persones, i aquesta estructura comunicativa pot acabar en una situació de malestar tant per al que ho inicia com per al que ho segueix. Solen ser seqüències altament sofisticades que amaguen una motivació oculta i psicològicament són útils per la persona, ja que li confirma el seu mapa cognitiu sobre el que pot esperar

de la vida, dels altres o d'ell mateix. És com si la persona pensés que té un control sobre el seu futur i realment li passarà el que li ha de passar, quan en realitat ella busca aquesta situació.

Tipus de jocs psicològics

Segons Berne, aquests tipus de jocs es donen en totes les cultures i en totes es juguen els mateixos jocs i s'aprenen

de petits. També va observar que quan es dóna aquesta situació, es busquen persones (parelles o amistats) per a completar els nostres propis jocs.

La fórmula és molt simple :

Primer hi ha un inici amb un "ham", que és com una invitació a la persona que l'enganxa aprofitant la seva debilitat. Després, es produeixen una sèrie de respostes complementàries i de mica en mica es va destapant el joc, que pot arribar a confusió. D'aquesta manera, les dues persones implicades en la relació queden enganxades en una situació molesta i amb sentiments negatius.

Normalment, l'ham té una part atractiva pel receptor i precisament per això es deixa atrapar, i com que no se n'adona, el joc es desenvolupa amb total normalitat.

Quan dues persones es coneixen a la xarxa, només coneixem sobre l'altre el que aquest ha volgut escriure. Normalment tothom s'arregla i es posa guapo per sortir, doncs el perfil que es posa també és així. Llavors, el que pot passar és que algunes de les qualitats que tu destaques pot servir per a què t'ofereixin un ham atractiu i "zas" caiguis en el joc sense adonar-te'n.

Els jocs psicològics són una de les majors dificultats en les relacions entre les persones. Berne deia que s'estructuren a partir de situacions simbiòtiques no resoltes. Què volia dir amb això? La persona vol atenció o valoració o poder o afecte. Passa el mateix que el que passava a la infància: el nen també demanava això. Per tant, s'aprèn de nen i s'estructura en base a l'exageració o menys valoració de característiques pròpies o alienes que es donen en una sèrie de rols que juguen en la vida.

El rol que desenvolupa la persona és important per l'estructura del joc i Karpman va parlar principalment de tres papers o rols que la persona adopta en les seves relacions: la víctima, el salvador i el perseguidor.

Centrant el tema, la víctima seria aquella persona que necessita sentir-se humiliada i normalment convida els altres a sentir-se culpable de sentir-se bé. El salvador necessita que el necessitin i convida que els altres se sentin desvalguts i agraïts. El perseguidor necessita que s'atemoreixin i convida als altres a sentir-se amb por.

A partir d'aquí, les combinacions poden ser diverses, la víctima que deixa l'ham i acaba sent perseguidora, el salvador que deixa l'ham i ajuda, i acaba sent víctima. I el perseguidor, que també deixa l'ham per perseguir i pot acabar sent víctima.

Exemples més clars d'aquest jocs serien :

Salvador – Només vull ajudar-te ..... veus si no fos per mi ..... ja ho faig jo ho veus.

Perseguidor – Es centra en buscar i trobar errades en els altres... incita als altres que s'enfadin amb ell.... No si al final la culpa serà meva encara que ho fan malament....

Víctima – Si....però....pobreta de mi... mira com m'esforço .... Sempre em passa el mateix.....

Aquests webs són el medi ideal per jugar i aquests jocs poden ser psicològics segons les teves carències. Tots necessiten ser estimats i les "carícies" com deia en Berne, poden ser de moltes classes. Necessitem atenció i el que inicia el joc busca en l'altre aquesta compensació, per tant deixarà anar la canya amb l'ham adient.

La persona, a mesura que es va comunicant, projecta els seus desitjos i aquests poden anar augmentant, i naturalment també les expectatives creades. Amb això es pot arribar a una situació fictícia de com és l'altre. Si a aquestes circumstàncies li sumes el fet de tenir uns mecanismes defectuosos de relació amb els altres, el joc es desenvolupa cada vegada amb més força.

Penso que pot ser el mitjà idoni per jugar, ja que la persona que busca atenció, amor, o poder, i projecta a l'ordinador els seus desitjos, sense importar-li el com ho fa. Té necessitat de rebre, i espera que l'altre li doni. Naturalment, l'altre vol agradar i si ha pescat l'ham, el joc ha començat. Són processos inconscients i es desenvolupen amb total impunitat.

Però bé, cada dia, milers del persones es busquen i es troben a la xarxa, i cada dia moltes persones arriben a ser feliços jugant al parxís com a únic joc d'amor.

Es maco pensar que la paraula fa servir la comunicació per arribar al cor de les persones.

EPÍLEG - Bnanit bonica

Són les 10 de la nit, la Maria està cansada però encara li queda feina a l'ordinador. Bé, no passa res, cada dia és el mateix, els nens ja dormen i el pis resta en silenci.

A més a més -pensa contenta- miraré el correu.

El primer que fa és obrir el correu, -sí, que bé, tinc un missatge- , l'obre i de cop se sent estranya.

Ha rebut un missatge d'en X, fa nou

dies que l'ha conegut, i des del principi semblava que s'entenien tan bé.

No ho entenc què ha pogut passar, què li he dit que no l'hagi agradat .... Què ha passat?

La nostra comunicació arriba a un 4,5 .... però no continuarem.

Encara hi ha preguntes meves que esperen respostes ....

La Maria li contesta el correu :

M'has dit adéu, no ?

D'acord, ho entenc .... I si vols que et digui la veritat, no t'acabo d'entendre.

No sé què volies, ni com ho volies, el que sí que vaig notar és que no era el que tu volies .... Adéu ...

Al cap de dos segons, en X li contesta

Diem-nos adéu, Maria ...

La nostra comunicació no era bona .... No teníem futur, massa anàlisi...

Que et vagi molt bé, bonica ....

La Maria li contesta:

No siguis "tonto" ...m'has "liat"... Jo pensava que estaves interessat en la meva vida ... i t'he escrit moltes coses sense conèixer-te.

Al final acaben al xat :

X - Vols anar a dormir o podries fer un joc ?

M - Què vols dir ?

X - No hi ha manera ! Vols anar a dormir o podries fer un joc ?

M - Què ? T'estic demanant quin joc ?

X - Es tractava de contestar: a dormir o fer un joc... Bnanit bonica....adéu

La Maria es queda muda, de cop se sent confusa i tonta, no sap què ha passat. Sent com si de cop el cor se li fes petit i com si les paraules es quedessin a punt de sortir, no sap si riure i o plorar. S'atura i pensa, això és ridícul. Què ha passat? És com si s'hagués caigut de cop en un forat i s'ha sentit atrapada sense saber el per què.

Llavors ho comença a entendre: al principi ella no volia parlar seriosament, ell de seguida li demana que li expliqui la seva vida, però ell s'explica poc. També li demana que digui què pensa d'ell i com que a la Maria l'agrada parlar, explica i analitza el que veu en el perfil de X. Ell mostra molt d'interès i l'anima, i així la història continua durant nou dies. Fins i tot li envia correus a les 5 del matí....

No ho entenc .... Se sent traïda i abatuda. Per què m'he sentit tan animada a parlar quan en realitat ell no volia?

Amb la facilitat amb la qual es lligava quan érem joves.... i ara, que han passat ja 25 anys, com n'estem de sols. Mira que acabar lligant per Internet..... Pensa i somriu.

La Maria encara se sent forta, és una tonteria el que ha passat. Estic aquí encara puc continuar cap endavant, només és una part de la reconstrucció i ella busca, busca trobar- se en uns ulls, busca trobar-se en uns braços, encara té esperança.

Treu una llibreta, feia molt de temps que la tenia guardada i amb el divorci ha tornat a respirar, busca el seu preferit, i pausadament i amb llàgrimes als ulls va llegint:

Deixar-me fondre

per la teva presència,

desaparèixer amb l'alè

de la teva boca

i morir com llàgrima

a la teva ànima.

Moment intens

saber que estàs viu,

i jo turista incerta

habito en els teus peus

caminant al teu pas

per sobre del pecat i del desig.

Maria

Girona, maig 1990

BIBLIOGRAFIA

Flora Davis (1982) La comunicación no verbal (7ed.) Madrid, Alianza Editorial

Ana Gimeno-Bayón Cobos (2012) Análisis transaccional para psicoterapeutas.

Lleida, editorial Milenio

Eric Berne (2007) Los juegos en que participamos. Madrid RBA.Integral

Agata Viñas (2012) Romeo no esta conectado. Barcelona, Plataforma editorial

Poema de l'autora de l'article. Girona 1990.

ac actualitat

REDACCIÓ

ac Punt de Servei d'informació mediadora (SIM) a Girona

El dia 27 de febrer, a la delegació del COPC de Girona va haver-hi una reunió informativa sobre la implantació d'un punt SIM. Es tracta d'un Servei d'Informació de la Mediació (SIM) gestionat per psicòlegs amb la titulació de Mediació i inscrits al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya (CMDPC) amb l'objectiu d' informar sobre la mediació a totes les persones que el demanin, i, si ho volen signar la sol·licitud de mediació.

El COPC va subscriure un conveni amb el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya on s'estableixen les condicions adients perquè des dels punts SIM es derivin mediacions amb l'objectiu de promocionar i fomentar la mediació.

La delegació de Girona té un grup de treball de Mediació des de fa molts anys, que ha estat treballant per aconseguir la signatura d'aquest conveni. L'acord és vàlid durant el 2014 i després es procedirà a la seva revisió.

És important remarcar la importància del punt SIM lligat als professionals de la psicologia, ja que aquest col·lectiu fa anys que ha apostat per la mediació com una forma de resolució de conflictes, i s'ha format per aquesta tasca amb el valor afegit de la disciplina de la qual parteix. Ara, es tracta de fer més visible la mediació, que els psicòlegs de la delegació coneguin aquest servei i derivin al punt SIM a les persones que el necessitin.

Els usuaris que vulguin informació sobre la mediació poden fer-ho a la delegació del COPC el primer i tercer dimecres de cada mes de 17:30 a 18:30 hores.

ac XXVè Concurs Literari

La Delegació de Girona del COPC convoca el XXVè CONCURS LITERARI D'ARTICLES DE PSICOLOGIA per als psicòlegs col·legiats i estudiants de psicologia de les comarques gironines.

Podran participar-hi només els psicòlegs col·legiats al Col·legi Ofcial de Psicòlegs de Catalunya i els estudiants de psicologia de les comarques gironines, establint-se dues categories (una per a psicòlegs i una altra per a estudiants).

Seran acceptats tots aquells articles originals i inèdits que tractin sobre algun tema específic de la psicologia de qualsevol àrea.

Hi haurà dos premis, un per categoria. El premi consistirà en la quantitat de 1.000 euros (prèvia detracció de l'IRPF corresponent) per a la categoria de psicòlegs col·legiats i 500 euros per a la categoria d'estudiants de psicologia de les comarques gironines. Aquest segon també serà premiat amb la col·legiació al COPC durant un any.

Accés a les bases del XXVè concurs

I jornada de Teatre i Psicologia

Aquest 5 d'abril es va fer la I Jornada de Teatre i Psicologia, organitzat per l'Ajuntament de Banyoles i Escenaris Especials amb la col·laboració del Col·legi Oficial de Psicòlegs de Girona i la Universitat de Girona. L'ànima del projecte va ser la psicòloga i directora teatral, Claudia Cedó. Ella és la creadora d'Escenaris Especials: utilitza el teatre com a eina d'intervenció psicològica amb persones de Banyoles i Girona que tenen alguna discapacitat o bé que s'estan deshabituant de tòxics o que tenen dificultats neuromotores o que estan diagnosticades amb trastorns de l'espectre autista.

La jornada va comptar amb diferents ponents. El catedràtic d'educació especial del departament de pedagogia de la Universitat de Girona, Paco Jiménez, va destacar que els nens deficients o amb discapacitats eren educables i que el 10% de la humanitat té algun tipus de discapacitat. Va explicar, a través d'un conte hindú molt emotiu, que les persones discapacitades aporten a la nostra societat aspectes molt valuosos.

La Manuela Lozano, neuropsicòloga clínica a la Unitat de valoració d'alteracions de memòria i demències a l'IAS Santa Caterina de Salt, va reclamar que l'educació de les emocions hauria de ser un treball que les escoles iniciessin ja des de P·3, ja que és possible cultivar l'estil emocional ja que l'estructura del cervell pot ser

ac

actualitat

REDACCIÓ

modificada. I que el teatre pot ser una bona eina perquè les persones amb discapacitat puguin conèixer i definir les emocions ja que, a vegades, els costa saber posar un nom a les emocions que experimenten.

La Glòria Rognoni, directora del grup de Teatre Social de Femarec a Barcelona, format per persones amb discapacitat, ens va explicar que no hi ha cap diferència entre dirigir persones amb discapacitat o que no en tenen. El mètode que ella utilitza per a fer una obra de creació és la improvisació, en la que els actors treuen fora el que porten dins. Ella recull el millor per fer un vestit a mida dels actors perquè és molt important que el públic els vegi com a actors i no pas com a persones amb discapacitat. La Força és l'última obra que han estrenat. Des del COPC-Girona treballarem per a poder-la veure a Girona.

L'Isaac Alcaide, actor de teatre, televisió i cinema i pedagog teatral, va insistir que la pedagogia teatral va més enllà de que l'actor s'aprengui un text: es basa en desprendre's de les màscares i jugar, descobrir i experimentar. Es tracta d'explicar una història que al propi actor el commogui, per tal de commoure al públic. Deia que el teatre no és teràpia, però és terapèutic i el que és interessant no és tant el resultat final com tot el procés de creació.

La Claudia Cedó va presentar el documental sobre Escenaris Especials, Poca Vergonya, que mostra el procés de creació d'una de les obres de teatre realitzada per alumnes amb autisme de la Fundació Mas Casadevall, des de l'inici de l'obra fins a pujar dalt de

l'escenari i actuar davant el públic.

Finalment es va fer una taula rodona amb tots els ponents anteriors i a la qual s'hi van afegir Isabel López, pedagoga, educadora social i directora de Fundació Estany per a persones amb discapacitat; Fermín Manchado, psicòleg i director tècnic de Fundació Autisme Mas Casadevall, per a persones afectades de Trastorns de l'Espectre Autista; Carme Roca i Antonio González, protagonistes del documental Poca Vergonya; Carme Mariscot, psiquiatra a la xarxa de salut mental de Girona i Joan Gómez, mestre, psicopedagog i coordinador de l'Aula de Teatre de Banyoles. El debat va ser moderat per la psicòloga Núria Tió membre de la Junta Tectora del Col·legi Oficial de Psicòlegs de Girona. Va ser un debat molt viu entre els propis ponents i el públic on el tema estrella va ser la conveniència o no de fer un teatre inclusiu i per tant obert a actors amb i sense discapacitat.

Va ser una jornada intensa que començava a quarts de 10 de matí i s'acabava a quarts de 10 del vespre amb la voluntat de que aquesta jornada tingui, l'any vinent, continuïtat..

ac Reunió sopar amb els Grups de Treball

Com cada any, el dia 21 de març, ha tingut lloc el sopar-reunió de la Junta i GT per fer intercanvi i exposició de les feines i projectes realitzats i les noves propostes a les que s'estan dedicant. Per part de la Junta es va informar els assistents de les novetats del Col·legi en general i de la Delegació com per exemple la proposta de reforma d'Estatuts. També vam comunicar la baixa de dos grups durant aquest any: Atenció a la Salut Emocional i el d'Educació i es va presentar el nou grup que s'ha creat sobre La Subjectivitat en Temps de Crisi.

En aquest context, en Paco Molinero, com a vocal de Junta, va informar de les gestions que s'estan duent a terme amb el COPC per poder disposar de noves plataformes de comunicació pels grups de treball, tal com s'explica més detalladament en la següent noticia.

ac Disponibilitat d'espais de publicació a Internet i comunicació per els grups de treball

El funcionament dels grups de treball són una eina de millora de la pràctica professional i actualització dels i les professionals de la psicologia en els diferents àmbits de la seva actuació. Per millorar la comunicació i visibilitat dels grups que funcionen a Girona, el COPC disposa d'un domini propi que fins ara estem utilitzant per gestionar la publicació d'aquest bloc que editem de manera trimestral. A partir d'ara, els grups de treball que així ho vulguin, comptaran amb un subdomini (per exemple gt-coaching.copcgirona.cat) per poder aportar notícies, agenda i publicacions relacionades amb el seu àmbit d'activitat professional. En aquest espai propi cada grup disposarà d'un entorn privat per comunicar-se i compartir documentació entre les persones integrants i una part pública per donar a conèixer notícies, publicacions o esdeveniments professionals.

El grups que vulguin rebre més informació o estiguin interessats en crear un espai propi s'han de posar en contacte amb Paco Molinero responsable de la coordinació amb els grups de treball trucant a la Delegació 972 222 710.

l'obrador d'en Freud

MIQUEL BOSCH
PSICÒLEG COL. NÚM. 2044

de la FRENOLOGIA de Mariano Cubí

Com detectar els pocavergonyes?

Portàvem temps volent dedicar un "Obrador de Freud" a la Frenologia. Per un costat per l'afició a aquesta antropologia de la psicologia clínica, i per l'altre assabentar-nos que un dels impulsors d'aquest corrent, caigut en desús, era veí nostre de Malgrat de Mar.

Sovint quedem esparverats ja que desconeixent les lleis de l'atzar, ens trobem que fets que no depenen de nosaltres se'ns presenten d'una forma quasi simultània, o propera en el temps, sense que en sapiguem el perquè. Així:

1-No fa massa a un familiar li arriben com per herència una sèrie de llibres vells, entre ells es troba un que me'l regala per Nadal. El llibre era un exemplar original de l'obra: "La frenolojia y sus glorias", Lecciones de Frenolojia, escrit per Mariano Cubí i Soler i editat a Barcelona el 1853.

2-El proppassat 2 de març d'enguany em crida l'atenció un article al Punt Diari escrit per Manel Cuyàs del que em guardo el següent pàrraf:

Fent referència a Fèlix Millet deia "…..Quan vam sortir el vam veure. Vestia aquella americana esportiva de quadrets que tothom diu que és de pobre però que les venen a can Bel del passeig de Gràcia per un ronyó, succionava un cigarret com un desesperat i parlava amb algú més jove que feia la mateixa cara de poca vergonya que ell. Em guio

molt per les cares. Ja sé que això no es porta ni té cap valor, però jo, que dec ser de l'escola d'en Marià Cubí abans que la de Freud i que sobretot sóc de la de la meva àvia Angelina, que endevinava els sospitosos des de dues cantonades, dono a les fesomies molta importància".

Ara és el moment... vaig pensar... el proper obrador de Freud ens ha d'ajudar a esbrinar quina deu ésser aquesta fesomia que els que no tenim una àvia Angelina hem d'anar a consultar al tractat de Marià Cubí. Però ens vàrem trobar amb un entrebanc seriós, la caractevitat "pocavergonya" no hi consta. Clar, … apareix en el segle XX, de la mà de l'escriptor nascut a Girona Joaquim Ruyra i Oms i que passava els estius a Blanes, o sia a la Vil·la veïna de Marià Cubí. … aaaaiii!! I com potser que el veí de Malgrat no s'adonés de l'existència dels pocavergonyes i busqués en quin racó d'aquest cervell tant desconegut s'allotjava aquest tret i alhora de quina forma es mostrava externament dins d'aquestes mesures cranials tant ben preses per la frenologia?

Ara bé, un neix pocavergonya, o si fa? … doncs entre bessons que anatòmicament s'assemblen molt de fisonomia, ves per on un és un pocavergonya mentre l'altre no s'hi acosta ni de

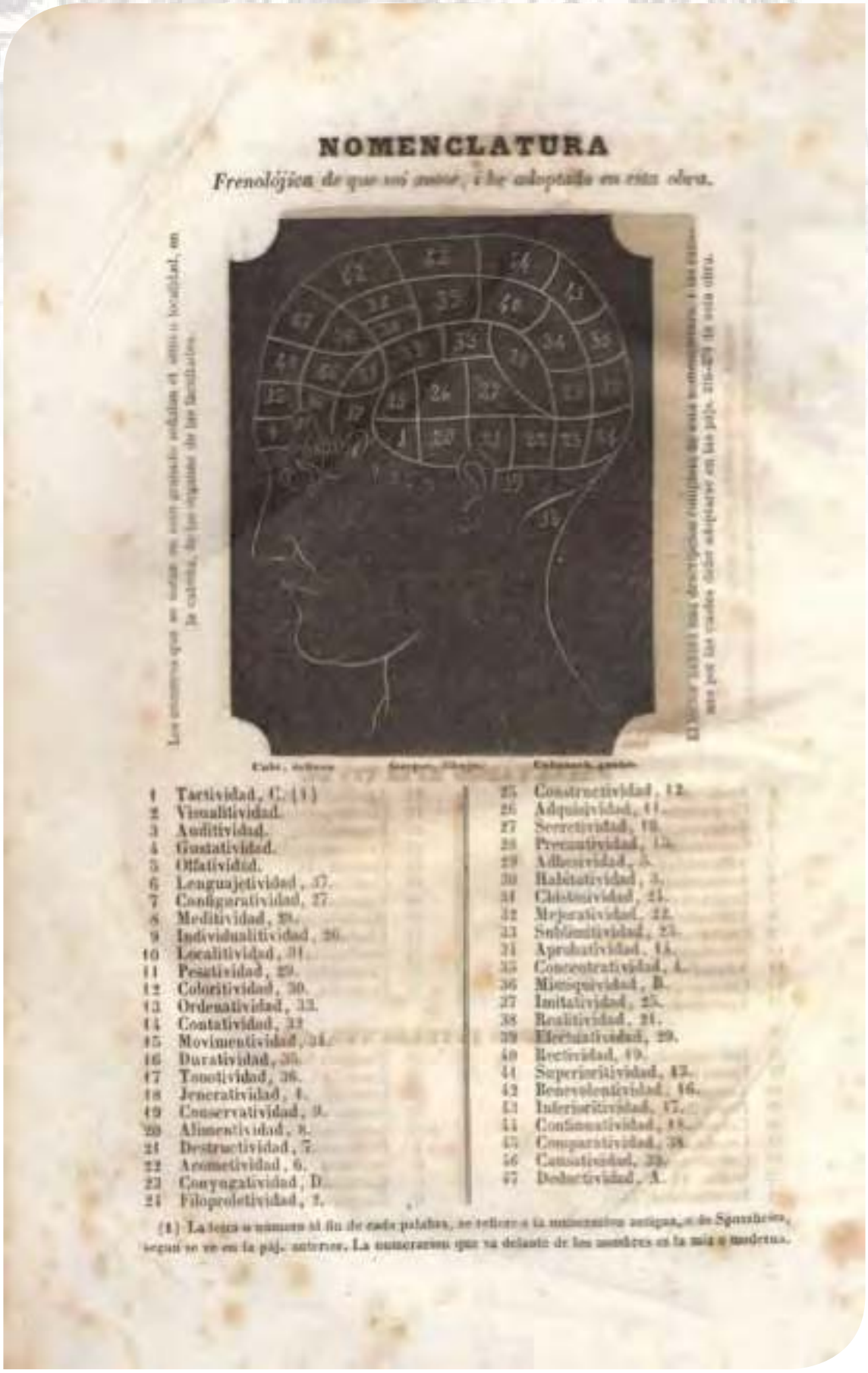

NOMENCLATURA

Frenológica de que me he servido, i he adoptado en esta obra.

1 Tactividad, C. (1)
2 Visualitividad.
3 Auditividad.
4 Gustatividad.
5 Olfatividad.
6 Lenguajetividad, 37.
7 Configuratividad, 27.
8 Meditividad, 29.
9 Individualitividad, 26.
10 Localitividad, 31.
11 Pesatividad, 29.
12 Coloritividad, 30.
13 Ordenatividad, 33.
14 Contatividad, 32.
15 Movimentividad, 34.
16 Duratividad, 35.
17 Tonotividad, 36.
18 Jenecratividad, 1.
19 Conservatividad, 9.
20 Alimentividad, 8.
21 Destructividad, 7.
22 Acometividad, 6.
23 Conyugatividad, D.
24 Filoprogetividad, 1.
25 Constructividad, 12.
26 Adquisitividad, 11.
27 Secretividad, 10.
28 Precautividad, 13.
29 Adhesividad, 5.
30 Habitatividad, 3.
31 Cautotividad, 24.
32 Mejoratividad, 22.
33 Sublimitividad, 23.
34 Aprobatividad, 14.
35 Concentratividad, 4.
36 Mimesquividad, B.
37 Imitatividad, 25.
38 Realitividad, 21.
39 Electatividad, 29.
40 Rectividad, 19.
41 Superioritividad, 17.
42 Benevolentividad, 16.
43 Inferioritividad, 17.
44 Confinatividad, 18.
45 Comparatividad, 28.
46 Causatividad, 20.
47 Deductividad, A.

(1) La letra o número al fin de cada palabra, se refiere a la numeracion antigua, o de Spurzheim, segun se ve en la páj. anterior. La numeracion que va delante de los nombres es la mia o moderna.

Mapa on Mariano Cubí situa les 47 localitzacions que enumera,

bon tros.

Si ens posem acadèmics, direm que la frenologia es fonamentava en 4 grans postulats:

El cervell no s'ha de considerar com un òrgan únic, sinó con una víscera amb diferents regions, a cada una de les quals correspon una funció determinada. D'aquí que es denomini també a la frenologia 'doctrina de les localitzacions cerebrals".

L'estat de cada una de les funcions està en relació directa amb l'estat de l'òrgan en que el suporta. Així doncs si l'òrgan és gran llur funció estaria augmentada i viceversa.

La forma que pren la coberta òssia cranial està directament influïda per la forma i la mida de les regions cerebrals subjacents.

D'aquesta forma és possible conèixer l'estat de cada òrgan i per tant la magnitud de la respectiva funció cerebral mitjançant la palpació externa del crani, el que s'anomena cranioscòpia.

Com podem veure justificaven la forma exterior amb el que hi havia a dins i al revés. Per tant el pocavergonya hauria, segons ells, de tenir una fesomia com a tal, de la mateixa manera que fesomies determinades haurien de donar lloc a comportaments i aptituds determinats .

Ens anem més enllà i en la recerca de més informacions consultem el 'Boletín de Medicina, Cirugia y Farmácia" de l'época o trobem unes 20 referències a aquesta nova 'ciència", de les que escollim:

5. 1844, 2ª.Serie, Tomo V, no 171, p. 81.

Relación de un caso frenológico remitido por Mariano Cubí desde Villanueva y la Geltrú. Refiere el aumento de la temperatura del cráneo de un joven de 21 años en la zona donde reside la habitabilidad. El paciente sufria de una mania que le obligaba a fugarse de casa repetidas veces.

8. 1845, 2ª Serie, Tomo VI, n O 255, p. 344.

Se anuncia que el domingo 26 de octubre en el Liceo Artística y Literario de Madrid, a las doce de la mañana, Don Mariano Cubi y Soler dará una lección pública de frenologia, y el lunes 27 a las siete de la tarde otra de magnetismo animal.

11. 1845, 2ª Serie, Tomo VI, n O 257, p. 358.

Anuncio del curso que sobre frenologia y magnetismo comenzará a impartir Don Mariano Cubi el 10 de noviembre. El curso constará de 18 lecciones y su precio será de 100 reales. Además el Sr. Cubí en su domicilio calle de la Victoria n° 3, 2° Dcha. hará exámenes frenológicos de 12 a 4 todos los dias, al precio de 20 rs.los adultos y 10 rs. los niños.

La referència numero 5 ens ha cridat

l'atenció: que el un noi se n'anés de casa sovint i això s'expliqués per l'augment de temperatura en una zona cranial concreta i que alhora donava lloc a una mania que feia que ell tingués aquest comportament determinat. I per tant no ens preguntéssim ni el tipus de relacions familiars, ni si patia d'alguna patologia mental greu. Per tant estem en el pur reduccionisme, on s'atribueix el "trastorn" sols a una base biològica.

A l'apartat 8 i també en l'11 ens sorprèn la classe que va impartir sobre el magnetisme animal (que tant ha aparegut en altres capítols), que nosaltres no lligàvem amb la frenologia i que vàrem tractar al parlar del Dr. Franz Anton Mesner. No sabem quins lligams hi ha, ni menys encara de què li venia a aquest senyor parlar del magnetisme animal.

A l'apartat 11, la nostra ignorància ens aflora, sens fa difícil entendre que si som uns descerebrats quina funció té pagar la fortuna de 20 reals (rals) per rebre'n la confirmació? A partir d'aquí ens aplicaran aparells per obtenir una deformació cranial més en consonància als nostres desitjos? ... No ho sabem.

Estem immersos dins un mar de dubtes, quina petjada varen deixar aquestes idees? Varen arribar als anys de la nostra infància i adolescència? ... en la que els mestres de vegades ens deien adjectius com: "tête cochon" en les classes de francès, o "cabeza de chorlito" que de tant en tant et deia algun profe de parla castellana, o el "cap de burro!!!" que podies sentir com si el cel et caigués al damunt.... Hi hauria una arrel frenològica en la qual el nostre cap els hi recordava a... i ell senzillament ho verbalitzaven?

Mai ens han anat els determinismes, per tant ens declarem més propers a Freud que a Mariano Cubí, i no creiem que el mestre conseqüent fos capaç d'endevinar segons la nostra cranioscòpia a "ojo de buen cubero" si eren o no uns cap de burros que no ens entraria res de la santa ciència

Suposem que la indústria farmacològica, tan donada avui al mecenatge d'estudis que fonamentin la creació de nous trastorns als quals adjudicar la pastilla determinada, establiria molt bones relaciona amb Don Mariano, per aquesta relació tan important com és el símptoma i la causa, amb la seva suposada localització cerebral, si volen negar-nos a anar més enllà.

Pel que sabem, ell no estava emparentat en els estudis de la medicina ni la psicologia, sinó que el 1837 fou nomenat catedràtic d'idiomes moderns a la Universitat de Louisiana, càrrec que deixà el 1842 per a tornar a Barcelona amb la intenció de difondre la frenologia. La sort no l'acompanyà sempre i el maig de 1847 fou detingut a La Corunya i processat pel Tribunal Eclesiàstic de Santiago de Compostel·la. Després de romandre captiu onze mesos fou alliberat sense càrrecs l'abril de 1848.

Com tots ells, també hem volgut fer una mica de burla dels corrents passats, de la mateixa forma que en l'època s'acostumava fer. Amb tot el respecte que qualsevol hipòtesi sobre el funcionament mental ha de merèixer, ja que sols sabem el que hem descobert fins avui, ...i seguint una dita catalana direm " ...i demà Déu dirà" ... tot i que per teoria som ateus.

APÈNDIX.

Com sovint passa, la "ciència" de la ma d'un poder establert o bé del pensament de l'autor, acostuma escombrar cap a casa.

Aquí mostrem uns quants exemples trets del llibre que hem anat anomenant.

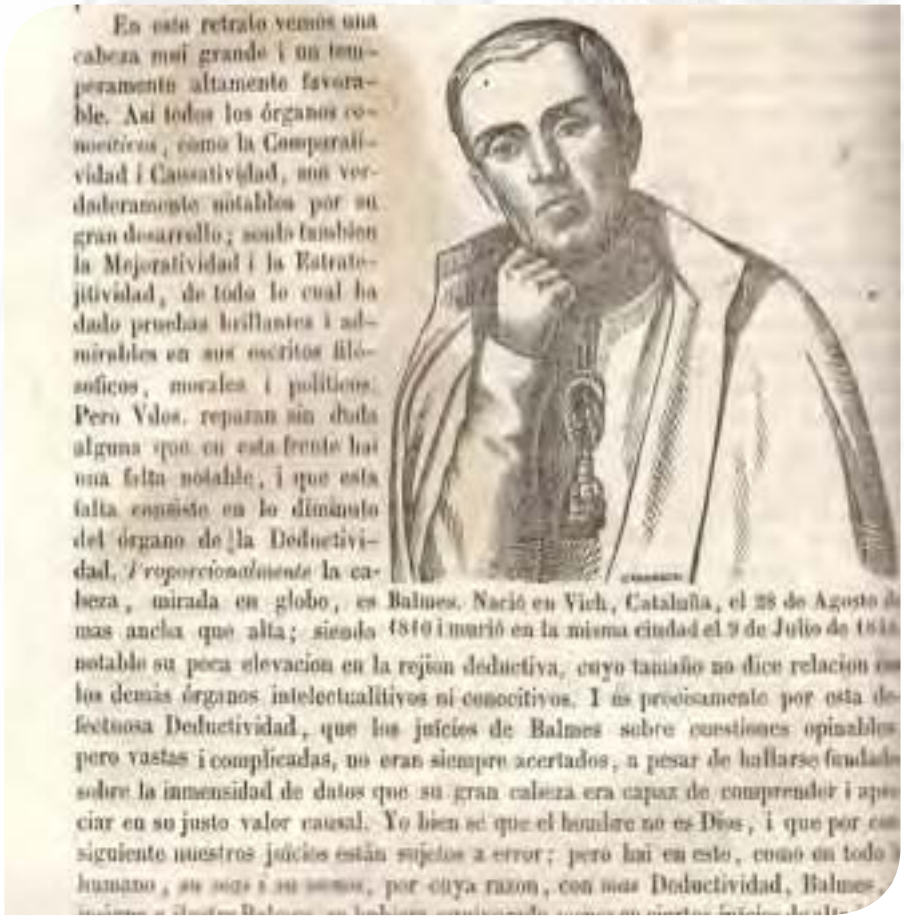

En este retrato vemos una cabeza mui grande i un temperamento altamente favorable. Asi todos los órganos cognoscitivos, como la Comparatividad i Causatividad, son verdaderamente notables por su gran desarrollo; sonlo tambien la Mejoratividad i la Estratejitividad, de todo lo cual ha dado pruebas brillantes i admirables en sus escritos filosóficos, morales i políticos. Pero Vdes. reparan sin duda alguna que en esta frente hai una falta notable, i que esta falta consiste en lo diminuto del órgano de la Deductividad, *i proporcionalmente* la cabeza, mirada en globo, es mas ancha que alta; siendo notable su poca elevacion en la rejion deductiva, cuyo tamaño no dice relacion con los demás órganos intelectualitivos ni conocitivos. I es precisamente por esta defectuosa Deductividad, que los juicios de Balmes sobre cuestiones opinables pero vastas i complicadas, no eran siempre acertados, a pesar de hallarse fundados sobre la inmensidad de datos que su gran caleza era capaz de comprender i apreciar en su justo valor causal. Yo bien sé que el hombre no es Dios, i que por consiguiente nuestros juicios están sujetos a error; pero hai en este, como en todo lo humano, su mas i su menos, por cuya razon, con mas Deductividad, Balmes

Balmes. Nació en Vich, Cataluña, el 28 de Agosto de 1810 i murió en la misma ciudad el 9 de Julio de 1848.

Pel que veiem l'autor no combregava amb les idees de Jaume Balmes, del que diu que tenia una defectuosa Deductivitat, motiu pel que els seus judicis no eren sempre encertats.

L'angle facial per tant, i seguin els seus anunciats, farà el que un sigui en la seva vida.

No sabem si les deformacions cranials efectuades pels inques i altres pobles del passat estaven relacionats amb el que aquí exposem, però si tenim mostra d'aquestes fetes per una finalitat determinada.

llado. Casos de esta naturaleza se cuentan varios. En ellos se halla, por supuesto, el estómago estragado sin poder nada digerir.—El desarreglo del mismo órgano produce la *sannis-à-potu*, o sea borrachera habitual. La pasion frenética por el uso de licores fuertes, nace a veces, dice el eminentísimo Doctor Caldwell, de la enfermedad del órgano que nos ocupa. En lugar, pues, de dar al borracho consejos y conversaciones, este distinguido Doctor, en el *The Transylvania Journal of Medicine*, julio, agosto i setiembre de 1823, recomienda, como medios de curacion, la quietud, vómitivos, purgas, sangrías, rijida dieta i agua fresca.»

Lenguaje natural de la Alimentividad.

O per igual atribuir-hi les desmesures alimentaries

Modestia i Bondad, esto es, lenguaje natural de la Veneracion i la Benevolencia. Temperamento nervioso-linfático.

I fins i tot aquells atributs que la societat deuria emparellar amb (no se si seria) **'**les bones noies".

nd neurona digital

Reconeixent l'escriptura

Dir OCR, Optical Character Recognition, és com dir que els ordinadors poden distingir i reconèixer el text que pot haver-hi en una imatge.

De vegades, hem de treballar amb documents dels quals fem fotocòpies per, posteriorment, arxivar-les convenientment.

És possible que, d'existir la possibilitat de poder guardar aquests documents com arxius d'un ordinador, optéssim per aquesta forma d'emmagatzematge.

Així va sorgir l'escàner per a oficina. Un escàner ràpid per copiar els documents com a imatges. Aquesta tecnologia va ajudar a deixar molt més espai lliure en els despatxos i va simplificar els processos d'arxiu dels documents.

Arribats a aquest punt, la tecnologia es va adreçar a saber reconèixer el text d'aquests documents escanejats com a imatges per convertir-los en documents escrits, editables i modificables.

Per plantejar-se aquest pas, no només s'haurien de reconèixer l'escriptura com un "dibuix" de les lletres, sinó també com aquestes lletres formen les paraules.

Quan els escàners van ser suficientment precisos i nítids i els programes havien desenvolupat una tecnologia de reconeixement dels dibuixos que són les lletres i els algoritmes reconeixien les lletres que formen les paraules, l'OCR, el Reconeixement Òptic de Caràcters, va començar a ser una eina de treball a tenir en compte com una forma ràpida on els

...reconèixer l'escriptura com un "dibuix" de les lletres, sinó també com aquestes lletres formen les paraules.

documents escanejats com a imatges passarien a ser documents de text, editables en els nostres processadors de text.

Ara només calia crear un programa OCR per a cada idioma, ja que les lletres són les mateixes, però les paraules no. És a dir, utilitzar un programa OCR anglès mai reconeixeria adequadament un escàner d'un document en castellà o en qualsevol altre idioma.

Això va fer que els esforços per crear programes *OCR es centressin, pràcticament, en idiomes majoritaris de l'alfabet llatí: anglès, alemany, francès, italià, castellà, portuguès...

Al nostre petit país, el català és el nostre idioma i, encara que minoritari, per a nosaltres és el més important entre tots els idiomes, ja que és el que millor ens ajuda a definir-nos com som i pensem. Realment molt pocs es prendrien la molèstia de crear un OCR català.

Quan s'acudeix a internet, un no sap quina sorpresa, de vegades agradable de vegades desagradable, pot trobar-se. Però aquesta vegada la sorpresa va ser grata, molt grata. Una web que escaneja documents en diferents idiomes, inclòs el català i que, a més a més, és gratuïta, cosa que els catalans també sabem valorar:

http://www.free-ocr.com

llibres & test

centre de documentació i recursos

Dr. Mario Alonso Puig
El cociente agallas: sé valiente, cambia tu vida
2013, Editorial TEA

Marino Perez Álvarez, José Ramón Fernández, diversos
Guia de tratamientos psicológicos eficaces I, II y III
2010, Editorial TEA

Paula Autón Oviedo
ABC-DISLEXIA
2010, Editorial TEA

Iñaki Piñuel, Araceli Oñate
AVE: Acoso y Violencia Escolar
2012, Editorial TEA

C. D. Elliott, P. Smith y K. McCullogh
Escalas de Aptitudes Intelectuales
2011, Editorial TEA

L. L. Thurstone
CARAS-R: Test de percepción de diferencias
2012, Editorial TEA

R. B. Porter y R. B. Cattell
CPQ: Cuestionario de Personalidad para Niños.
2010, Editorial TEA

J. A. Portellano, R. Mateos, Diversos
CUMANIN: Cuestionario de Madurez Neuropsicológica Infantil
2009, Editorial TEA

J.M. Martínez-Vicente y P. Santamaría
EXPLORA: Cuestionario para la Orientación Vocacional y Profesional
2013, Editorial TEA

B. López-Pérez, I. Fernández-Pinto
TECA: Test de Empatía Cognitiva y Afectiva
2008, Editorial TEA

se serveis

assessorament

Assessoria d'Assegurances:
BROKER'S 88, correduría de seguros · 915 973 035
infopsicologos@brokers88.es

Assessor Jurídic:
Salellas & Associats · 972 219 200

SECOT:

Elaboració de Plans d'Empresa
Estudis de viabilitat econòmica. Seguiment a la fase inicial de l'activitat
Assessorament empresarial. Contacteu amb secretaria per més informació

Assessoria Fiscal:
ATSA, jurídico-laboral
Girona, Av. St. Francesc, 4 1 i 2 · 972 203 700 · atsagirona@atsa.es
Figueres, c/González de Soto, 43, baixos · 972 502 993 · atsafigueres@atsa.es
Puigcerdà, c/Escoles Pies, 38, baixos · 972 880 866 · atsapuigcerda@atsa.es

conveni de col·laboració UdG

Servei de préstec i dels recursos de les biblioteques de la UdG presentant el carnet de col·legiat/da

connexió a Internet

Compte de correu gratuït:
elteunom@copc.cat

aparcament gratuït

Per fer gestions al Col·legi disposem de vals descompte de ½ ó 1 h. del **Pàrquing Plaça Constitució** de Girona. Contacteu amb secretaria per més informació

novetats de psicologia

COMPRENDER LOS DIBUJOS DE MI HIJO
Brigitte Langevin. Editorial Obelisco. Pvp 9,95 €

LES ULLERES DE LA FELICITAT
R. Santandreu. Editorial Rosa dels Vents. Pvp 15,90 €

EL MÓN A LES TEVES MANS
Elsa Punset. Editorial Destino. Pvp 21,00 €

POR EL PLACER DE VIVIR
César Lozano. Editorial Aguilar. Pvp 17,00 €

HABILIDADES DEL TERAPEUTA DE NIÑOS Y ADOLESCENTES
Alicia Fernández-Zuñiga. Editorial Pirámide. Pvp 20,50 €

MANUAL DE PSICOSOCIOLOGIA APLICADA AL TRABAJO Y A LA PREVENCION DE LOS RIESGOS LABORALES
Pedro R. Gil-Monte. Editorial Pirámide. Pvp 54,00 €

ENTREVISTA Y DIAGNOSTICO EN PSIQUIATRIA Y PSICOLOGIA
Eulalia Torras De Beà. Editorial Octaedro. Pvp 19,55 €

TERAPIA BREVE ESTRATEGICA
Paul Watzlawick. Editorial Paidos. Pvp 17,90 €

TODO LO QUE HAY QUE SABER SOBRE EL ACOSOS MORAL
Marie-France Hirigoyen. Editorial Paidos. Pvp 14,95 €

ALICIA Y LA LIBRETA DE LAS EMOCIONES. LIBRO CON TALLER
Irene,Marta Y Lluvia. Editorial Bustos Sepulveda. Pvp 14,00 €

Col·legi Oficial de
Psicòlegs de Catalunya
Delegació de Girona